

**การพัฒนาแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**

**The Development of English Reading Instructional Model Based on
Interactive Reading Approach to Enhance Critical Reading Abilities
for Eleventh Grade Students**

เกศรินทร์ ทองงาม*

Kesarin Thongngam

วัชรรา เล่าเรียนดี**

Watchara Lowriendee

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การพัฒนาแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 2) ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยกำหนดรูปแบบการทดลอง คือ กลุ่มทดลองทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนปทุมวิไล จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1) การพัฒนาแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีชื่อว่า รูปแบบสามพีสองอี (3P 2E Model) จากการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบ รูปแบบการเรียนการสอน มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ และองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขของการใช้รูปแบบ กระบวนการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม (Preparing) ขั้นที่ 2 การให้ความรู้และสอนทักษะ (Providing and Teaching) ขั้นที่ 3 การฝึกหัด (Practicing) ขั้นที่ 4 การปฏิบัติจริง (Executing) และขั้นที่ 5 การประเมินผล (Evaluating)

* นักศึกษาปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนสามพีสองอี (3P 2E Model) พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบการสอนนักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่า (อยู่ในระดับปานกลาง) ความสามารถก่อนเรียน (อยู่ในระดับต่ำ) นอกจากนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ/ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ/ การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์

Abstract

The objectives of this research were to: 1) develop an English reading instructional model based on the interactive reading approach to enhance critical reading abilities and 2) study the effectiveness of the instructional model and the students' satisfaction towards the instructional model. The research method used was Research and Development (R & D). The sample was 30 eleventh grade students of Pathumwilai School. The research instruments were lesson plans, critical reading ability tests and questionnaires. The data were analyzed by mean, standard deviation, dependent t-test and content analysis.

The research results were as follows:

1) The development of English reading instructional model based on the interactive reading approach to enhance critical reading abilities of eleventh grade students named "3P 2E Model" was appropriately verified by experts. It consists of 3 components as follows: principle and objective components, procedural components, and model-implemented condition components. The instructional procedure comprises 5 phases which are Phase 1: Preparing; Phase 2: Providing and Teaching; Phase 3: Practicing; Phase 4: Executing and Phase 5: Evaluating.

2) The results of the implementation of 3P 2E Model revealed that critical reading abilities of the students before and after the experiment were significantly different at the .05 level. The critical reading abilities after the experiment (a moderate level) were higher than those before the experiment (a low level). Additionally, the students' satisfaction towards the instruction was at a high satisfaction level, especially the satisfaction with the usefulness of critical reading skills in everyday life.

Keywords: English Reading Instructional Model/ Critical Reading/ Interactive Reading

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยกำลังปรับตัวเข้าสู่ปรับตัวสู่ “สังคมแห่งการเรียนรู้” หรือ “ยุคเศรษฐกิจ-สังคมฐานความรู้” “ที่ต้องใช้ความรู้เป็นฐานของการพัฒนาและแข่งขัน ดังนั้นเป้าหมายของการพัฒนาประเทศให้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและภาวะเงินโลก คือ การพัฒนาคน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2552: 10-23) นั่นคือ การพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะอันพึงประสงค์ ได้แก่ มีความสามารถในการรับสารและส่งสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องเหมาะสม มีความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4) หรืออาจกล่าวได้ว่าเราควรพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะการคิดระดับสูง เป็นความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอด การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินผล และการตัดสินใจเชื่อและเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เหมาะสมด้วยหลักการและเหตุผล (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2550: 36) ทั้งนี้ การคิดอย่างมีวิจารณญาณถือเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญอันดับแรกของการแก้ปัญหา สำหรับการสอนให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนจะต้องผ่านการใช้ทักษะการคิดระดับง่าย ๆ ที่พบเห็นชีวิตประจำวันมาก่อน ได้แก่ ทักษะการคิดระดับพื้นฐาน เช่น การอ่าน การฟัง การอธิบาย การถาม จนกระทั่งการสังเกต การจำแนก การแยกแยะ การเปรียบเทียบ หรือการเชื่อมโยง ซึ่งเป็นทักษะการคิดระดับกลาง (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2551: 100) นอกจากนี้ บาสแฮม (Bassham, 2011: 121)

ได้กล่าวว่าการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีจุดเน้นหลักที่
การให้เหตุผล ที่เรามักพบเห็นในรูปของข้อกล่าวอ้าง/
ข้อโต้แย้ง (Argument) ที่ประกอบด้วยข้อสรุป
(Conclusion) หรือ ข้ออ้าง (Claim) และเหตุผลหรือ
หลักฐาน (Premises)

การอ่านจัดเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับการคิดระดับสูง ดังที่ แชล(Chall, 1989 quoted in Kameenui and Simmons, 1990: 306) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อการสืบเสาะค้นหาความรู้หรือข้อมูลเฉพาะที่ต้องการ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นช่องทางหนึ่งของการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แต่ในภาวะปัจจุบัน ปริมาณข้อมูลข่าวสารของโลกในยุคศตวรรษ ที่ 21 กำลังเพิ่มมากขึ้นตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร การธุรกิจ และสังคม คนเราต้องบริโภคข้อมูลข่าวสารต่างๆ อย่างชาญฉลาด ต้องพิจารณาเป้าหมายหรือความต้องการที่แท้จริงของผู้เขียน ว่าต้องการชี้แจงให้ทราบ หรือชักชวนให้เชื่อ และมีอคติหรือไม่อย่างไร (Odell., 2004: 939) ซึ่งบางครั้งต้อง ตั้งคำถามตัวเอง เพื่อหาข้อเท็จจริง หรือต้องชะลอการคิดตัดสินใจจนกว่าจะได้คำตอบจากบทอ่าน (วิสาข์ จิตวิตร์, 2543: 179) ซึ่งการอ่านลักษณะนี้เรียกว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

อย่างไรก็ดี นักเรียนไทยยังมีปัญหาด้านการอ่านและด้านการคิด ดังเช่น นางศันดา ชาววัง (2551) ได้สำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 และ เขต 7 จำนวน 840 คน ผลวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งสามด้านคือ ด้านโครงสร้างประโยค ด้านคำศัพท์ และด้านความเข้าใจในการอ่าน อยู่ในระดับต่ำ นักเรียนส่วนใหญ่ (มากกว่า 70%) ไม่สามารถตอบข้อที่ถูกได้ นอกจากนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ, 2554: 68) ระบุว่าเด็กวัยเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 และมาตรฐานความสามารถของผู้เรียนในเรื่องการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ และคิดสร้างสรรค์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปทุมวิไล จำนวน 10 คน ในภาคเรียนที่ 1/2554 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ซึ่งสภาพการสอนอ่านทั่วไปเป็นการสอนแบบแปลความบ้าง ท่องจำ คำศัพท์บ้าง หรือสอนตามแนวการอ่านระดับสูงสู่ระดับพื้นฐาน (Top-down) ที่ให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมคาดเดาเนื้อเรื่องแล้วจึงอ่านหาคำตอบ ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกอ่านเป็นวรรคตอน บูรณาการเชื่อมโยงความหมายระหว่างประโยค หาใจความสำคัญ ปรับขยายความ ใช้กลวิธีการอ่านต่างๆ หรือแม้แต่การเลือกใช้แนวการอ่านแบบพื้นฐานไปสู่ระดับสูง (Bottom-up) หรือแนวการอ่านแบบระดับสูงไปสู่พื้นฐาน (Top-down) ผลผสมผสานกันไป ทำให้ถูกต้องเหมาะสมกับเป้าหมายและลักษณะบทอ่าน หรือที่เรียกว่าการอ่านตามแนวปฏิสัมพันธ์ นั่นเอง

การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ เป็นกระบวนการทำความเข้าใจ ซึ่ง คำว่า “เข้าใจ” ตามสมมุติฐานปฏิสัมพันธ์ (Interactive Hypotheses) หมายความว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเข้าใจและเลือกที่จะจำหน่วยความคิดแต่ละหน่วยในประโยคต่างๆ จากนั้นจึงสรุปความหมายที่เชื่อมโยงระหว่างอนุประโยคหรือประโยคต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อมาสร้างรูปแบบหรือสังเคราะห์ออกเป็นความคิดหลัก ของบทอ่านนั้น ต่อมาผู้อ่านจึงอนุมานความจากเรื่องที่อ่านโดยไม่จำเป็นต้องสรุปตามที่ผู้เขียนแสดงไว้ ทั้งนี้ผู้อ่านต้องควบคุมและปรับกระบวนการอ่านให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการอ่านในขณะนั้น ที่มีกระบวนการต่างๆ เกิดขึ้นพร้อมกัน ในเวลาเดียวกัน แต่ละ

กระบวนการมีปฏิสัมพันธ์และส่งเสริมความสำเร็จซึ่งกันและกัน เช่น กระบวนการขยายความ สามารถช่วยให้จำข้อมูลที่เรากำไว้หน่วยความจำได้ (กระบวนการอ่านจุลภาค) (Irwin, 1986: 1-9) อาจสรุปได้ว่า แนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เป็นแนวคิดที่เน้นความสำคัญของการกระบวนการเข้าใจขณะอ่าน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเป็นแนวทางในการสอนอ่านเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1 ประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

2.2 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

วิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนปทุมวิไล จังหวัดปทุมธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ทั้งนี้เลือกจากนักเรียนที่ลงทะเบียนในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.75 และยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัย รูปแบบการทดลอง คือ การวิจัยเชิงทดลอง โดยกำหนดแบบทดลองกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แนวคิดการพัฒนาที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและพัฒนาารูปแบบ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน เป็นขั้นตอนที่นำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบและกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบและ

แก้ไขปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ คือ แบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบการเรียนการสอน โดยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ สามพีสองอี (3P 2E Model) เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการทดลองใช้รูปแบบ เป็นการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นในขั้นตอนที่ 2 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนปทุมวิไล จังหวัดปทุมธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ระหว่างเดือนธันวาคม 2555 - เดือนกุมภาพันธ์ 2556 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการสอน โดยมีการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ แบบสอบถามความพึงพอใจ และประเด็นการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบ เป็นการนำผลการทดลองรูปแบบการเรียนการสอนในขั้นที่ 3 ที่ได้จากการวิเคราะห์ประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอน มาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนการสอนสามพีสองอี (3P 2E Model) ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และพร้อมที่จะนำไปใช้ต่อไป

ผลการวิจัย

การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนอ่าน ได้ร่างรูปแบบ (3P 2E Model) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ และ องค์ประกอบเชิงเงื่อนไขของการใช้รูปแบบ มีขั้นตอนการดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 การออกแบบและพัฒนา ขั้นที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ และขั้นที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

1.1 องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการพัฒนารูปแบบการสอนได้รูปแบบการสอน มีชื่อว่า “3P 2E Model” มี 3 องค์ประกอบ

หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน คือ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะได้รับการพัฒนาเมื่อใช้การสอนตรงที่มุ่งฝึกให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ให้สอดคล้องกับทักษะการคิดระดับสูงตามขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในบรรยากาศแบบร่วมมือ เพื่อประเมินบทอ่านอย่างรอบคอบและมีเหตุผล

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.2 องค์ประกอบเชิงกระบวนการ

ตามรูปแบบการสอนสามพีสองอี (3P 2E Model) ประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม (Preparing) ครูกระตุ้นความสนใจโดยใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิม ครูสอนคำศัพท์ ลำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการให้ความรู้และสอนทักษะ (Providing and Teaching) ครูอธิบายขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามขั้นตอนกระบวนการ PesDice 7 ขั้นตอนได้ 1) การอ่านสำรวจอย่างคร่าวๆ (Previewing) 2) การสะท้อนเนื้อหาหรือข้อมูลที่ได้จากบทอ่าน (Echoing) 3) การสรุปใจความสำคัญ (Summarizing) 4) การหาเป้าหมายของผู้เขียน (Detecting Purpose) 5) การระบุข้อกล่าวอ้าง/ข้อโต้แย้ง (Identifying Argument) 6) การตรวจสอบหลักฐาน/เหตุผล (Checking) และ 7) การประเมิน/ตัดสินบทอ่าน (Evaluating)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการฝึกหัด (Practicing) นักเรียนทำงานกลุ่ม ฝึกอ่านตามขั้นตอน PesDice 7 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการปฏิบัติจริง (Executing) นักเรียนทำงานกลุ่ม อ่านบทอ่านใหม่ตามขั้นตอน PesDice

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluating) ครูและนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับคำตอบในขั้นตอนที่ 4 จากนั้นให้นักเรียนประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของตนเอง

1.3 องค์ประกอบเชิงเงื่อนไขของการใช้รูปแบบ ประกอบด้วย ข้อตกลงเบื้องต้น หลักการตอบสนอง ระบบสังคม และระบบสนับสนุน ดังนี้

ข้อตกลงเบื้องต้น บทอ่านควรมีลักษณะชวนเชื่อ (Persuasive Writing) เช่น บทพรรณนาธิการ/โฆษณา หรือบทความแสดงความคิดเห็น และควรเป็นบทอ่านขนาดสั้นมีเนื้อหา ไม่มากเกินไป

หลักการตอบสนอง ครูให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อพัฒนาความสามารถและทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และครูควรยอมรับการตีความบทอ่านของผู้เขียน

ระบบสังคม ในช่วงแรกครูเป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นนักเรียนต้องเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน

ระบบสนับสนุน ได้แก่ จัดเตรียมแบบฝึกให้สอดคล้องและส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามขั้นตอน PesDice และจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมแสดงความคิดเห็น

2. ผลการตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการสอน มีดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ข้อ 1 ที่กำหนดไว้โดยหลังการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 24.23$, S.D. = 4.91) สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 14.87$, S.D. = 6.88)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านระบุรายละเอียดของเนื้อหา ด้านประเมินและ

ตัดสิน บทอ่าน ด้านระบุเป้าหมายผู้เขียน และด้านตรวจสอบหลักฐาน/เหตุผล และอยู่ในระดับต่ำจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสรุปใจความสำคัญ ด้านจับประเด็นของบทอ่าน และด้านระบุข้อกล่าวอ้าง/ข้อโต้แย้ง

2.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนตามรูปแบบการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.61) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ในประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ นักเรียนคิดว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.49) ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.92)

อภิปรายผล

1. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้น มีชื่อว่ารูปแบบการสอนสามพีสองอี (3P 2E Model) มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ และองค์ประกอบ เชิงเงื่อนไขของ การใช้รูปแบบซึ่งองค์ประกอบ เชิงกระบวนการแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม (Preparing) ขั้นที่ 2 การให้ความรู้และสอนทักษะ (Providing and Teaching) ขั้นที่ 3 การฝึกหัด (Practicing) ขั้นที่ 4 การปฏิบัติจริง (Executing) ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผล

(Evaluating) ส่วนองค์ประกอบเชิงเงื่อนไขของการใช้รูปแบบ ประกอบด้วย ข้อตกลงเบื้องต้น หลักการตอบสนอง ระบบสังคม ระบบสนับสนุน ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ของรูปแบบการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าระหว่าง 0.80-1.00 และความเป็นไปได้ของรูปแบบมีค่าดัชนีรายข้อ มีค่าระหว่าง 0.80-1.00 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียน การสอนที่พัฒนาขึ้น มีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการสอนสามพีสองอี ได้ประยุกต์การวิจัยและพัฒนา ร่วมกับแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน The ADDIE Model ของครูส (Kruse, 2007: 1) และแบบจำลอง การออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของดิกค์ แครร์เรย์ และ แครร์เรย์ (Dick, Lou, and James, 2005: 1- 8) ทำให้รูปแบบการสอนสามพีสองอีเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ เนื่องจากใช้วิธีการเชิงระบบ จึงมีองค์ประกอบและขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน มีความสัมพันธ์สอดคล้อง จอยซ์ และเวล (Joyce Weil, and Calhoun, 2004) ที่เสนอแบบจำลองการสอน (Models of Teaching) มีองค์ประกอบหลัก 4 ส่วน ได้แก่ 1) ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ หลักการ เป้าหมาย และข้อตกลงเบื้องต้น 2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย โครงสร้างของรูปแบบ ระบบสังคม หลักการตอบสนองและระบบสนับสนุน 3) การนำรูปแบบไปใช้ และ 4) ผลที่เกิดขึ้นจากการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนต์ชัย พงศกรณถวนษ์ (2552) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างความรู้ของนักเรียนช่วงอุตสาหกรรม

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนสามพีสองอี (3P 2E Model) ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัย พบว่าความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนโดยกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะรูปแบบการสอนสามพีสองอี (3P 2E Model) เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้การสอนตรง (Explicit Instruction) ที่มีการปฏิบัติชัดเจนตามลำดับ เพื่อสอนนักเรียนยังมีข้อบกพร่องในการอ่านตามกระบวนการต่างๆ คือ กระบวนการจุลภาค กระบวนการบูรณาการ กระบวนการมหภาค กระบวนการปรับขยาย และกระบวนการอภิปัญญา (Irwin, 1986) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการสอนอ่าน PesDice 7 ขั้นตอน จากหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้แก่ ทฤษฎีประมวลผลข้อมูล (Eggen and Kaucha, 2006; Schunk, 2008; และทิสนา แชมณี, 2550) กระบวนการอ่าน (O'Malley and Chamot, 1995; Schunk, 2008) การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Burns et al., 1988; Irwin, 1986) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Anderson et al, 2005; Bassham et al., 2011; และประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2551) และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Harris and Smith, 1980; Quinn and Irvings, 1991; Cowan, 1995) ซึ่งมีขั้นตอนการอ่าน ดังนี้ 1) การอ่านสำรวจอย่างคร่าวๆ (Previewing) 2) การสะท้อนเนื้อหาหรือข้อมูลที่ได้จากบทอ่าน (Echoing) 3) การสรุปใจความสำคัญ (Summarizing) 4) การหาเป้าหมายของผู้เขียน (Detecting Purpose) 5) การระบุข้อกล่าวอ้าง/ข้อโต้แย้ง (Identifying Argument) 6) การตรวจสอบ หลักฐาน

และเหตุผล (Checking) และ 7) การประเมินและตัดสินบทอ่าน (Evaluating) อาจกล่าวได้ว่า รูปแบบการสอนสามพีสองอี เป็นการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หรือขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ PesDice ด้วยขั้นตอนสอน ดังนี้ 1) ขั้นการเตรียมความพร้อม 2) ขั้นการให้ความรู้และสอนทักษะ 3) ขั้นการฝึกหัด 4) ขั้นการปฏิบัติจริง และ 5) ขั้นการประเมินผล จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน จากผลการวิจัยการสอนตรงสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ ดังเช่น Yoosabai (2009) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้การสอนแบบ Reciprocal Teaching ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ใช้วิธีสอนตรง (Explicit Instruction) สอนกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้น

นอกจากนี้ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำทุกด้าน แต่หลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนสามพีสองอีแล้ว พบว่าคะแนนร้อยละเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นทุกด้าน โดยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ด้าน และอยู่ระดับต่ำ จำนวน 3 ด้าน ทั้งนี้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้านระบุรายละเอียดของเนื้อเรื่อง (ร้อยละ 71.33) อาจเป็นเพราะ ครูได้ฝึกให้นักเรียนอ่านระดับประโยค หรือเรียกว่ากระบวนการจุลภาคตามสมมุติฐานการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ของ เออร์วิน (Irwin, 1986) นักเรียนสามารถอ่านเว้นวรรคหรือแบ่งความหมายแต่ละประโยค และเลือกจำหน่วยความหมายต่างๆ ได้

ดังเช่นนักเรียนคนหนึ่งกล่าวในการสนทนากลุ่มว่า เริ่มอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจแล้วเนื่องจากรู้จักการอ่านเป็นวรรคตอน ส่วนด้านที่มีคะแนนร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 62.78) เป็นลำดับสอง ได้แก่ ด้านประเมินผลและตัดสินบทอ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการตัดสินและการประเมินบทอ่านเป็นทักษะสุดท้ายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนจึงมีข้อมูลจากการอ่านขั้นตอนที่ผ่านมาอย่างเพียงพอ เช่น เข้าใจความสำคัญของบทอ่าน เป้าหมายของผู้เขียนและตรวจสอบความถูกต้องเพียงพอของหลักฐานและเหตุผลต่างๆ จึงสามารถประเมินและตัดสินได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรณัฐ กิจรุ่งเรือง (2553) ที่พบว่านักเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการประเมินและตัดสินใจอยู่ในระดับสูงมาก เนื่องจากเป็นทักษะลำดับสุดท้ายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ส่วนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้านที่มีคะแนนร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 61.67) เป็นลำดับสาม ได้แก่ ด้านระบุเป้าหมายของผู้เขียน อาจเป็นเพราะนักเรียนสามารถใช้ทักษะการอ่านระดับสูง จากความรู้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาช่วยตีความ (Interpret) เพื่อให้เข้าใจบทอ่าน จากนั้นจึงอนุมาน (Infer) ว่าผู้เขียนมีเป้าหมายหรือทัศนคติอย่างไร สำหรับด้านที่มีคะแนนร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 62.78) เป็นลำดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านตรวจสอบหลักฐานและเหตุผล พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยอยู่ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.00) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนอ่านที่เน้นการบูรณาการทักษะการคิดสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้เช่นกัน ดังที่ ธิดารัตน์ สมานพันธ์ (2549) พบว่าการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน

ในด้านการแยกความแตกต่างระหว่างความจริงและความคิดเห็น การประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียน และเพราะครูใช้การสอนตรง โดยเฉพาะในขั้นที่ 2 การให้ความรู้และสอนทักษะ ขั้นที่ 3 การฝึกหัด และขั้นที่ 4 การปฏิบัติจริง จึงทำให้นักเรียนสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและความคิดเห็น ตลอดจนตรวจสอบเพียง ความเพียงพอของหลักฐานและเหตุผลได้

สำหรับความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้านที่มีคะแนนร้อยละเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ในระดับต่ำ มีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสรุปใจความสำคัญ (ร้อยละ 58.00) ด้านจับประเด็นสำคัญของบทอ่าน (ร้อยละ 55.00) และด้านระบุข้อกล่าวอ้าง/ข้อโต้แย้ง (ร้อยละ 53.75) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสรุปใจความสำคัญและการจับประเด็นสำคัญของบทอ่าน ต้องใช้การอ่านระดับสูงไปสู่พื้นฐาน (Top-down) ได้แก่ ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาช่วยตีความบทอ่าน และการสรุปใจความสำคัญ จัดอยู่ในกระบวนการคิดขั้นที่ 2 ของบลูม (Bloom's Taxonomy) คือ เข้าใจ ซึ่งแอนเดอร์สันและคณะ (Anderson and Krathwohl., 2005) กล่าวว่า การสรุปใจความสำคัญ เป็นการนำเสนอข้อมูลทั้งหมดด้วยข้อความเพียงหนึ่งข้อความ ซึ่งสอดคล้องกับ เออร์วิน (Irwin, 1986: 55) ที่กล่าวถึงกระบวนการมหภาค เป็นกระบวนการที่ช่วยในการจำ และต้องเลือกเฉพาะข้อมูลที่สำคัญ โดยตัดทิ้งข้อมูลที่มีความสำคัญน้อยกว่าออกไป นอกจากนี้ แอนเดอร์สันและคณะ (Anderson et al., 2005) ยังกล่าวว่า อุปสรรคของการสร้างความรู้ใหม่ คือ ความคิดรวบยอด (Concepts) จึงพอสรุปได้ว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านด้านจับประเด็นของบทอ่านและสรุปใจความสำคัญอยู่ในระดับต่ำ อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ ความคิดรวบยอดหรือคำสำคัญต่างๆ ในบทอ่านได้

ส่วนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้านระบุข้อกล่าวอ้าง/ข้อโต้แย้ง นักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการระบุข้อกล่าวอ้าง/ข้อโต้แย้งอยู่ในกระบวนการคิดขั้นวิเคราะห์ (Analyze) (Anderson and Krathwohl., 2005) ซึ่งนักเรียนต้องระบุข้อกล่าวอ้าง ต้องรู้ความแตกต่าง (Differentiate) ระหว่างข้อกล่าวอ้าง/โต้แย้ง (Argument) และข้อความทั่วไป (Assertion) ต้องระบุงค์ประกอบของข้อกล่าวอ้าง/ข้อโต้แย้ง (Organize) อาจกล่าวได้ว่านักเรียนยังมีทักษะในการอ่านขั้นเข้าใจ (Understand) ในระดับต่ำ ส่งผลให้มีความสามารถในการขั้นวิเคราะห์ (Analyze) ต่ำไปด้วย สอดคล้องกับ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551: 100) ที่กล่าวว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการคิดระดับสูงจะต้องผ่านการคิดระดับพื้นฐานและระดับกลางที่มีการคิดไม่ซับซ้อนมาก่อน เมื่อนำทักษะย่อยเหล่านี้มาผสมผสานกัน จะเป็นทักษะระดับสูงไปเอง ดังนั้นเมื่อนักเรียนขาดทักษะการคิดขั้นต่ำ จึงทำให้ขาดข้อมูลสำหรับการคิดในขั้นที่สูงกว่าได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจระดับตัวอักษรและระดับตีความอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้ที่จําแนกรูปแบบการสอนนี้ไปใช้อาจฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับพื้นฐานหรือระดับตัวอักษรให้คล่องแคล่วก่อน แล้วจึงฝึกนักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านระดับสูงต่อไป

2. สืบเนื่องจากข้อเสนอแนะข้อ 1 เมื่อนักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้านจับประเด็นสำคัญของบทอ่านและ

สรุปความของเรื่องที่อ่านอยู่ในระดับต่ำ เพราะนักเรียนยังขาดทักษะในการเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ จึงควรปรับปรุงแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ การสอนต่างๆ เช่น พัฒนาระบบการอ่านแบบบูรณาการ และกระบวนการอ่านแบบมหภาค เช่น การทำแผนผังความคิด (Mind Mapping) หรือพัฒนาเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ เป็นต้น

3. จากผลการวิจัย ที่พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนสามพิสัยมีระดับความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากระดับต่ำไปสู่ระดับปานกลาง ดังนั้น ควรใช้เวลาในการเรียนการสอนมากกว่า 6 สัปดาห์ หรืออาจปรับบทอ่านให้เหลือประเภทเดียว เช่น อาจเป็นเฉพาะเรื่อง Letter to Editor หรือ Advertisement เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์เกษตรแห่งประเทศไทย.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2550). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2543). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรณัฐ กิรุ่งเรือง. (2553). **การพัฒนาแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาทางศาสตร์การเรียนรู้การอ่านเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาวิชาชีพครู**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทศนา แหมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ สมานพันธ์. (2549). **ผลการใช้รูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2551). **การพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด-9119 เทคนิคพรินติ้ง.

- นงคณาถ ชาววัง (2551). การสำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณิพนธ์ปรินญาณิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนต์ชัย พงศ์กรณอุโฆษ. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างความรู้ของนักเรียนช่วงอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ปรินญาณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2552). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559) ฉบับสรุป. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 -2559). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- Anderson, L.W., and Krathwohl, D. R. (eds). (2005). **A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing. A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objective s.** New York: Longman.
- Bassham, L. et al. (2011). **Critical Thinking.** New York: McGraw Hill.
- Burns, Paul C. et al. (1988). **Teaching Reading in Today's Elementary Schools.** Boston: Houghton Mifflin Company.
- Cowan, P. G. (1995). **Improve your Reading and Study Skill.** New York: McGraw Hill.
- Dick, W., Lou C., and James, O.C. (2005). **The systematic Design of Instruction: 6th ed.** Boston: Allyn and Bacon.
- Eggen, P.D., and D. P. Kauchak. (2006). **Strategies and Models for Teacher-Teaching content and thinking Skills.** Boston: Library of Congress Cataloging-in publication Data.
- Harris, Larry A., and Carl, B Smith. (1980). **Reading Instruction: Diagnostic Teaching in the Classroom.** New York: Holt Rene and Winston.
- Irwin, J. W. (1986). **Teaching Reading Comprehension Processes.** New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Joyce, B., Weil, M., & Calhoun, E. (2004). **Model of Teaching.** Bostun: Pearson Education, Inc.
- Kameenui, E. J, and Simmons, D. C. (1990). **Designing Instructional Strategies.** Ohio: Merrill Publishing Company.
- Kruse, K. (2007). **Instruction to Instructional Design and the ADDIE Model.** [Online]. Retrieved December 30,2010 from <http://www.e-learningguru.com/article/artilhtm>.

- Odell, L. (2004). **Elements of Language**. Texas: Holt, Rinehart and Winston.
- O'Malley, J. M, and Chamot, A. U. (1995). **Learning Strategies in Second Language Acquisition**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Quinn, S. and Irvings, S. (1991). **Active Reading in the Art and Science**. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Schunk, H. D. (2008). **Learning Theories: An Educational Perspective**. Boston: Pearson Merrill Prentice Hall.
- Yoosabai, Y. (2009). **The Effects of Reciprocal Teaching on English Reading Comprehension in a Thai High-School Classroom**. Doctor of Philosophy Degree in English. Srinakharinwirot University.